

Hollósvölgyi Iván versei

TARTALOM

Ágnes, krisztustalan Ágnes
Aktív motoros
Apám, a sztár, Los Angelesben él
Bankrablás szívednek szegezett verssel
A bár kapujában
Barátom az autóteteméből hozatott Golfot
Egy pici fényjel
Egyhangú song
Az én csajom
Ének a körforgalomban
Fiatal főnök vonulása
A fodrász Ary
A Gyáli út, ahol lakom
Ha vár a múlt, akár egy régi garzon
Heroldi dal
Hivatalos változat
Honfoglalás
Júlia szerepe a közszolgálat
A Jó Szponzor
Kamionelhúzás foggal
A kulcsok ura
Különköltöznek Szilviék
Léna, van úgy az
Lótuszvirág, a régi *vita bella*
Mi a baj Ivánnal?
Nincs is
A program, íme, készen áll
Saigon esti song
A Szív Szalonja, íme, vár ma bárkit
Szívszerelmek balladája
Születésnap party
Sydney Virága
Tatjana levele hozzám
Torna a sárkány ellen
Türelmetlen voltam
Útban aki nincsen
Van ma
Vigyen ki engem Angliába, Lord!
Visszafele dőlve

Ágnes, krisztustalan Ágnes

Növeli az Ágnes népszerűségét,
öröm azt látni, terített asztal,
titka: pohár bor, illan a félév,
de Urunk, néped sírva magasztal.
Ővele távol légyen a póráz,
ki az országból, míg fut a ló!
Vörheny az égen, ébred a sorház;
rossz fiú voltam, Krisztus a jó.

Mintalakásból lépj tejivóba,
kocsmái asztaltól menekülsz meg,
hű megadások, éjjeli móka -
téged akárki eladna a Szűznek.
Aki most rólam bármit is állít,
filmszakadásról járja a szó,
térjen egészen a lánchídi vámig,
rossz fiú most az, Krisztus a jó.

Újra az Isten, újra meg újra.
Püspöki férjet venne, ki bátor,
keveset vált be a mennyei útra,
népszerűségét hegy fedi mától.
Félek a nőktől? Márpedig az baj,
bírd ki a nagy port, míg fut a ló!
Különítmény jó? Kártya, vigasztalj,
rossz fiú voltam, Krisztus a jó.

Olvadj, élj meg, szabadulj máskor,
éhed arádhhoz vitt, utazó.
Holnap eléred: élsz tanításból,
rossz fiú voltál, Krisztus a jó.

Aktív motoros

Én vagyok aktív motoros a
pályán, sárhányómról a por
leperreg. Szilvia ül ki
a pótülésére; lássátok
féléves chopperemet.

Bombay, Mekka, halálos
Mokka: Molotov-koktél
tankba verek. Asztal nagy
simaságú az ország
véled, téve ad acta hegyek.

Előrevetülsz Balatonra,
hidazgatsz. Homlokodat érzékenyen
érinti a matrac, és betalálni nem hivatott,
Szilvi, a pléden akárki. Beválnak
az útra az új takaró.

Én vagyok aktív motoros a
pályán, látni a pompont,
mond eleget. Szilvia ül ki
a pótülésre; lássátok
féléves chopperemet.

Apám, a sztár, Los Angelesben él

Apám, a sztár, Los Angelesben él,
egy rossz sagában játszik hadnagyot,
ahol nyarat citál az enyhe tél,
olyan talán, akár a gazdagok.

Los Angeles, Columbo nagy ballonja,
borul reá a duplaszárnyú éj.
Miasszonyunk helyett, ha van Madonna,
magyar marad: ihaj-csuhaj s juhéj!

Míg ott van, itt, hazánkban, áll a munka,
a mécs a házban, árva láng, kihuny,
kísértetét, ha támad államunkra,

Los Angeles zsebébe' már, ki hun.
Kékestető, a Mátra messzi bérc,
az Óperenciás partján vigéc.

Bankrablás szívednek szegezett verssel

Kezeket fel! Pisztoj van a zacskóban,
ide tedd ki a pénzt pultra elé,
tettetársak strázsálnak az autókban
dalt fújva: „ez a nap főnyeremény”.

Add csak a bankot eleven vagy holtan,
ne remélj húnyt pillát vizsla szemén
baszkos bankrablónak, aki bajlódottam
dalt bújva: „te a nap hőse meg én”.

Kezeket fel! Lásd, megnyomtad a gombot
tűsarkkal vádlón, igyekeznem kell:
a kimért bankrabló, vért hanyag ontok

s halk pisztoj-pár szíveden a sebbel
nem jegyzi a gyilkost; a kiélt homlok
jegyez embert autómban, teli zsebbel.

A bár kapujában

Szállj vissza, ereszkedj le
halál, álmatlan vagyok
és makulátlan. Pillangó ne tapadjon
a bár ereszére, ez éj
kavarogjon a bár kapujában.

Alacsony vagyok és nem leszek
ebben többé biztos annyira,
mint ma: ász gyereket
látsz bár kapujában,
farmere enyhén van kifakítva.

Halál, ha talállak a bár
kapujában, este kiszolgál majd
aki éppen. Pillantásom
a bárba utánad, a szívem
csobban a hajsza vizében.

Alacsony vagyok, és nem leszek
ebben többé biztos, annyira
mint ma: jár veled egy
tánc, s bár kapujába
ász a halálost visszahajítja.

Barátom az autótemetőből hozatott Golfot

Barátom az autótemetőből hozatott
Golfot. Mozgó urna az új autó.
Ha barátom a Golfal a sarkon posztol,
nem tágítanak egykönnyen
a lányok.

Munka bolondja barátom, hajtott
pár évig, s lám, neki új kocsí lett.
Összeszedi pedig a pénzt rá,
úgy lesz, mondta, így hozat ő be
olyat meg ilyet.

Pincérként a barátomnak jattból
támadt új márkára keret.
Nagy német autótemetőkre
ha gondolt, importőre a pénzzel
azonmód útnak eredt.

Barátom az autótemetőből hozatott
Golfot. A magas lóra felült, népek
limuzinjával most boldog. Hajt vele darabig,
elkerget a vérbe. Ne tudjam meg,
mire viheti a versenyzésben.

Egy pici fényjel

Budapest, Franzstadt,
Frankcity, felhők,
csillan a nap, csak
mint a kijelződ.

Villan a kulcs, mint
rég, Mariannal,
széken a pulcsink,
éjszaki nappal.

Frankcity, utcánk,
látni felülről,
távoli buckák,
bábeli búvkör.

Látom a balkont
most Marilynnel,
szól az a dal pont,
melyben a szív ver.

Újra, ha hallom,
ének, eső meg
hangod a gangon
kétszereződnek.

Állok a lépcsőn,
Frankcity, éjjel,
villan a fénycső,
egy pici kék jel.

Villan a combod,
száll a kelő nap,
fázva szorongok,
hátha nem Ő vagy,

hátha a hallban
nem Marilynnel
volt az a dallam,
melyben a szív ver.

Egyhangú song

Gyerekkorunkban Maggievel
Nem kellett messze menni el,
Magas hajónk s a Red River,
Pont annyi volt, amennyi kell.

De Maggie, illanó alak,
Eltűnt: mivégre, hol maradt?
Mit mondjak, Mexico alatt
Rattler lotyóját mondanak.

Egy esten ingva Frankie jött,
Elvitte mind a yankee girlt,
Ki nem viselt gyerekcipőt,
Kötélnek állt, s hol állt, kidőlt.

Ma Maggie karcsú bambusz ott,
Ahol csak lázas kaktuszok
Ringnak, meg lassú, nagy buszok,
S az élet unt, egyhangú song.

Az én csajom

J.-nek

Az én csajom nem klipek utcalánya,
ha tévét nézek esténként vele,
minden szavam, mint chipset, úgy zabálja,
olyan jól elvagyunk, hogy az remek.

Az én csajom nem hord virágos inget,
trapézgatyát, kivált körömcipőt,
jelenlétével hódít, sármosít meg,
nem átallok ti rámpörögni, nők.

Csajommal én nem diszkotékba térek,
a lányszobába vár az estebéd,
kihangosítás rendben és a play back,
mint könnyű drog repít a teste még.

Az én csajom nem cosmogirl az ágyon,
és Marlboro Man épp nem én vagyok,
de négy falának főhelyére vágyom,
s a posztterek fölött az ég ragyog.

Az én csajom a legszebb, ó, ti járdák!
És úgy imádom, mintha giccseken,
a cuccait, meg arca holdvilágát
pubok tükörfalán, ha nincs velem.

Ének a körforgalomban

Janis Joplin akkor,
hangod egy Trabantból.
Kilencszáz és hetven,
szinte elfeledtem...

Ma is hallom, zord moll,
azt a dalt egy Fordról.
Ugyanaz a hang most -
látok egy trabantost.

Van az a lány vagy húsz,
az aszfalton lassúz,
pedig meg is halhat,
vezet, s Janis-t hallgat.

Én meg, láthatatlan,
újra rátapadtam,
„Janis”-t, amíg szólt dal,
követtem egy Forddal.

Fiatal főnök vonulása

Elejtenék egy ősz bikát,
bölények húznak, alkonyul,
nyílam hegyén letört virág -
a Nagy Fehér Apacs vonul.
Rezervátumba jómagam,
temetve roppant vadjaim,
akad bölény, mely hontalan,
aggódhat ló a napjain.

A védett nőt megejtem én,
töretnek űzött vadlovak,
s tarolt ligetnek egy helyén
övemre tűzöm skalpodat.
Rezervátumba jómagam,
avitt szalonban húsmeleg,
jóllakhatok majd gondtalan,
mézet nyalok, s aludt tejet.

A védett nőt megejtem én,
vagyok rabolni szép nejed,
íjjam húrján a könnyű kéz
nyílamra húz, ha cél mered.
Rezervátumba jómagam,
s ha jó az est kalandomul,
lesz még nejed rabolt arany,
a Nagy Fehér Apacs vonul.

A fodrász Ary

Nála a hajlakk hajlakk,
halj meg,
országában a víz csaknem víz.
Ary szépfiúvá tesz,
fogja fejem.

Ott lakom én, ahol Ary felhőt hint,
hagyj fel az állami búval srác.
Díszszemlédre ha
készít elő,
csupa áramvonal Ary,
úgy pasztáz.

Hozzád jár, Ary, mind aki nagy hal,
búra alatt nő fel, aki arc lesz,
országos vagy,
a szív mégis szív,
rossz bárodban a hajszesz
hajszesz.

Menj el a fodrászhoz, srác, halkan,
otthon a hunta ma díszszemlét tart,
igazoltatnak a házban anyádék,
nyírott tarkódon fut a
vízcsepp.

Riglizd be az ajtót jól Aryéknál,
mozduljon a haj, hulljon szállva,
felvonulásra se mégy te
ezegyszer,
innen a térig hosszú az út.

Díszterhez nem juthat a szónok?
Otthon a hunta betiltja
a nászt?

Ary kendőkkkel fellobogóz,
hagyd,
hagyj fel az állami búval srác!

A Gyáli út, ahol lakom

Egy szőke nő, egy sportkocsi,
nem éppen új, nem oldsmobil,
ilyennel járt egykor Dzsoki,
de most azé, ki dolgozik.

Egy szőke nő, a Gyáli út,
a kaszni száll, vonz Hálivúd,
körömcipő le, rá ki gyújt?
Vojázs, vojázs, halálíg únt.

Fölötted ott a Nap, s te lent
cipőd alatt a lakk lement.
Tovább, ha látsz: egy rancs dereng,
de most elég, a franc mereng.

A franc mereng az árnyakon,
trikódon pálmáfák s a hon.
Mi Hálivúd, mi, hogy kamon?
A Gyáli út, ahol lakom.

Ha vár a múlt, akár egy régi garzon

A bárkisasszonyok korában élek,
de mint a gyertya, csonkig ég a joint,
habár kisasszonyom nem Esmeralda,
a bárban ingva, mint az inga, Joe int.

Időm lejárt! Meging az ingaóra,
ha végítéletet s halált cserélek,
felülni látnak buszra, mint hajóra,
irány a messzi rév, család s erények.

De mint a lányregények lányalakja
a bárkisasszony. Évre év pereg le,
a bárt örökre bár az árnya lakja,
szerelme gyertyalánggal ég remegve.

A bárkisasszonyok korában élek,
parázs joint, felizzom és kialszom,
az ember útja száz homályba téved,
de várja múlt, akár egy régi garzon.

Heroldi dal

Kóbor lovagnak állok és
kalandot én bevállalok,
ha nem leszek, Madame, tanár,
telik még autópályadíj.
Kóbor lovagnak dől a pénz,
egy ballagás - külföldi út,
óh, halld anyám, ha bátran élsz,
telik majd autópályadíj.

Ügyet se vetne rám a nép,
ha nem lennék kóbor lovas,
ki perben áll, a vára ég,
még sincsen nála boldogabb.
Bármelyik szerepnél jobb a fő,
bolondját mégse járatom,
herold vagyok, tanár a nőm,
a legszebb lány a várfalon.

Minden kalandban ott a nász,
találni új heroldokat,
de szót lovagra hol találsz,
ki lord, s teára folyton ad.
Minden külföldi út esély,
ösztöndíj, pub, kiküldetés,
száz légibuszra sújt le szél,
latolgatod: ki hű, kevés.

Kóbor lovas halála félsz,
kalandok éle bánatok,
óh, boldog arc, nem tör ki frász,
merénylek érted, áttatok.
Saruk, sarak az út gyalog,
lelépek így, ha rajtam áll,
kalandjainkon úr vagyok,
fenét leszek, Madame, tanár.

Hivatalos változat

Ennek a lapnak anyagot többé
nem adok. Untig elég volt
fázni a tornácán, feketézni.
Én a vigéc mesterséget feladom,
írni se írok, megígérhetem,
egy évig.

Ennek a pubnak a környékére se mától.
És aki lát poharazni a vártán,
ne reménykedjen, tudja meg az,
hogya az érzékei csalják. Nem vagyok én,
kire rá fog akadni
az életben.

Ennek a lapnak anyagot többé
nem adok. Untig elég volt,
lapszemlézzen a régi nagyokból
másik. Engem a szerkesztőségi
valóság nem vonz, egyenek tintalevest
a redaktor bácsik.

Ennek a pubnak a tájékára se mától,
bűzlik az itala, nem ízlik a kosztja.
Itt aki engem lát poharazni,
tudja meg az, hamis értesülései vannak,
én a vigéc mesterséget
feladom.

Honfoglalás

Balkézőről ott a Brit-sziget,
fömláldozom a tisztikart.
Kisasszony, hozza whiskymet,
gyerünk a légitaxival.

Jobb kéz felől az Antillák,
sötét, akár a tiszti klub,
választom éjjel Angliát,
egy főre mennyi whisky jut.

A gép alatt a nagy szívet
maholnap hívják: Anglia,
körülveszik a Csapvizek,
ez működésére kihat.

Hátunk mögött a Kontinens.
A Gyarmatok bal oldalát,
kisasszony, mint lakott szívet,
úgy zaklatom; lakom magát.

Júlia szerepe a közszolgálat

Júlia álma nem vagyok, és
főleg nem leszek eltartója,
gondoljon az én hölgyem
mással, várok a bárjában
poharazni.

Júlia teste se húsz éves már,
én sem vagyok egyformán
gyengéd, gondoljon a szép hölgy
egy s mással, volt,
mielőtt felszolgált, vendég.
Júlia szerepe a közszolgálat,
kérlik a kört, felszolgál
sec perc. Érti a dolgát,
tölt, kóláztat, és te, ha zárnak,
hozzá rendelsz.

Júlia, vegye le az önkormányzat
az ön boltjáról adóknak terhét,
hódoljon a szép hölgynek
százzal férj, mielőtt
baj nyomban fellép.

Júlia álma nem vagyok, és
főleg nem leszek eltartója,
gondoljon az én hölgyem
mással, várok a bárjában
poharazni.

A Jó Szponzor

Az Úr az én szponzorom, nem szűkölködöm.

Füves golfpályákon relaxál engem,
feszített víztükrű medencékhez terelget.

A legújabb viccekkel szórakoztat engem,
plázák mozgólépcsőin vezet
az ő jól csengő márkanevéért.

Még ha finansziális mélypontra kerültem is,
nem félek a csődeljárástól, mert Te velem vagy;
a Te nundzsakud és bészbolütőd, azok vigasztalnak engem,
ha rossz napom van.

Fényes partikra invitálsz, svédasztalt terítesz nekem
az én konkurenseim előtt, elárasztod fejemet hajzselével,
csordultig van viszkis poharam az én kezemben.

Bizonyára karitatív jóságod és szponzori
figyelmed követnek engem, s a Szponzorok
Lakóparkjában lakozom hosszú ideig.

Kamionelhúzás foggal

Nyáron lelépek Angliába,
előbb azonban Trabant kocsit veszek,
cserélve hét Beatles lemezt dobozgitárra
pengetem, hogy „őszre én már angolul leszek”.

Könyvek szekrényből mind kihányva,
szőnyegpadlón Old Death meg Szókratész heteg,
May Károly összes zűrös indiánja
spárgával, gézzel gúzsba köttetett.

Nyáron lelépek Angliába,
kombi Trabant kocsin már fönna a szpojlerek
füttyöljék csatornaszélben Dover-nél a kompon:
„őszre én már angolul leszek”.

Könyvek szekrényből mind kihányva,
megmondom ki vagy, mutasd bedekkered,
lelépek nyáron Angliába,
nézd: Old Shatterhand Trabant kocsit vezet.

A kulcsok ura

A kulcsok ura azért se adja oda
az autót. Mondja, nem elég nekem
az Isten benzine. Alig egy hete,
hogyan tankolt, és tessék, nem maradt
a tartályban szinte semmije.

Kitagad engem, fenyegetőzik, új
végrendeletet alkot, ha figyelmen
kívül hagyom utasítását, és
engedély nélkül merem
elvinni az autót.

Nem csoda így, ha korán öszült
a kulcsok hatalmas ura. Miközben
eltölt - ne adjon alám
kocsit - az ember útjának fele
hamar elfogy, csak gondja sokasodik.

A kulcsok ura azért se adja oda
az autót. Soha, kiált, fogytán
a benzine. Alig egy hete,
hogyan tankolt, és a végén, íme,
nem maradt szinte semmije.

Különköltöznek Szilviék

Imént csak nem volt még hova,
ma már belátom: nincs miért.
A szád a számon tétova,
s akár a ház, a szív kiég.

Különköltöznek Szilviék!
Belátom már, nem is csoda.
Amint a házból Sztív kilép,
akárki látja: nincs nyoma.

Léna, van úgy az

Néva jegén most Léna lesiklik,
az omszki vidékről hírt hoz
a nap. Néha van úgy az, nincs
maradás, és szólni hiába,
nincs foganat.

Léna ma bársony, amíg hül a tó,
de asszonyi révben nem köt
a kellem. Langy, honi parton
nincs maradásom, sétahajóval
menni a tervem.

Holnap nappal, tóra ha hold
szállt, kék szemafor van
a szemben ilyenkor, tétova láng,
feketéllnek az orcák, kergeti léha nap
árnyait egy toll.

Holnap ilyenkor vízre bocsátom,
hűteni vérem, a csónakomat. Léna,
te hajnali szélben
a zászlónk, szállni aképpen
amint a vonat.

Léna selyem haja: kívüle hó, jég,
szállnak a szélben az omszki
sirályok. Holnapután már
szívük a tóé, szállva vizekre
hajózni kívánok.

Néva jegén most Léna lesiklik,
az omszki vidékről hírt hoz
a nap. Néha van úgy az, nincs
maradás, és szólni hiába,
nincs foganat.

Lótuszvirág, a régi *vita bella*

Örök frigyünk, szerelmem, irreális,
az útjaink, mint vatta, lepje hó.
Legyél nekem letépve, mint e nárcisz,
mi fonnyadoz, mivel szeretve volt.

Lótuszvirág legyél nekem, de grátisz,
a pályabér a kortól meg nem óv,
s az éjsötét, mi eljővel, fatális,
de addig fönn ragyogsz, akár a Hold.

Lótuszvirág, a régi *vita bella* -
mint Maugham-regényben, én ma úgy vagyok,
szívem görög sziget s avított taverna,
és a tenger szinte új, ahogy ragyog.
Nem andalít körödben így a menta,
napod te, mint a nárcisz múltod.

Mi a baj Ivánnal?

Ördögi terv, de a kivitelezés nem elég
pontos: összeterelődnek
a klubdélutánra igyekvő
tanulók, útjára indul
a felvillanyozott
menekültoszlop.

Iván, hanyag diák, a felsőbb évesek
a jóról idővel lenevelik. Így
dolgozzon értük, így engedje
el klubdélutánra nyugodtan
az ember
a gyerekeit.

Ivánnal alapvetően az a baj, hogy
nem tanul. Tankönyvet a kezébe
venni átall. Joggal merülhet föl
Gondviselőjében a kérdés:
mi a baj
Ivánnal?

Másrészt a szabadidő hasznos eltöltése
terén Iván nem tudja, hol a határ. Így
fordulhatott elő most is, hogy
nevelői az alma mater környékén
nem látták egy
hónapja már.

Nincs is

Olyan kurva nincs is, amilyen nekem kell.
Tönkretesz a bolttal, játszik a gyerekkel,
oviba ha vinné, mindegy, bármi áron,
neki fele élet, neki a halálom.

Játszik a gyerekkel, jön nekem a bolttal,
jár neki az annyi, rám pedig a rossz baj,
fölteszi a gázra, ami neki mindig
szinte gyerekjáték, behozza a kintit.

Mindegy, bármi áron, oviba ha vinné,
ki van úgy rittyentve, ma gyerekeinkké,
kocsiajtó nyitva, parkol a tilosban,
belelép a gázba, ajkán a piros van,

fenekén a kék sztreccs, mire odaér vagy
csak a feleség lesz, vagy a szakadéknak,
segít a család most, megindul a lélek,
olyan kurva nincs is, olyan kurva élet.

A program, íme, készen áll

Örvendjetekek szegények és rabok,
egy rab szívért maholnap taxi jár,
betéve fűjja szaxofon:
lesz minden házban kondigép.

A program, íme, készen áll,
megint a szamba tánc alatt
vagy egymagad, maholnap élsz -
a címlapon repít e gondolás.

Kacsint a dáma, fog, nyalint,
ha dresszben áll vagy épp befőz,
rajongva zsong a jazz-gitár:
lesz minden házban meggybefőtt.

Örvendjetekek szegények és rabok,
egy rab szívért naponta taxi jár;
királyok álma munkahely,
királyné-pálya: szamba tánc.

Saigon esti song

Álmomban Graham Greene
regényt olvastam, mondhatom,
kigombolt ballonkabátban volt
a nő,
a férfi persze mentőcsónakon
most éppen elhaladt vele:
vízből kimentett nők fedélzetén
sirály a nagykövet szép, könnyelmű neje.

Dél-vietnami bozóttüzek felett
csikorgó Saigon esti szomj
az életem veled.

Álmomban Graham Greene
regényt olvastam, írtam,
éltem - nem tudom,
csak annyi biztos, mint a kém,
észrevétlen voltunk egy tömött buszon.
Félelem sirály-feje:
inkognitóban én,
és a részeg nagykövet szép, könnyelmű neje.

A reggel kémünket Saigon-ban érte be,
és mondhatom, lelepleződtem én;
fehér pihék fedetlen melleken,
sirály fejek nagy díszszemlék egén.

Dél-vietnami bozóttüzek felett
csikorgó Saigon esti szomj
az életem veled.

A Szív Szalonja, íme, vár ma bárkit

A Szív Szalonja, íme, vár ma bárkit,
miféle éj figyel be még nekem?
Sötét velúr a bár falán a kárpit,
bukó Nap árnya száll a képeken.

A Szív Szalonja bár a semmi mása,
halottfehér madame a pamlagon,
kerülhet ez még más világításba,
ha lámpa fénye ér, s aranyba von.

Bukó Nap árnya száll előbb elébem -
emlékszem, rózsza nyílt a gangodon,
s e napsütötte kép előterében
nem állsz, fejem hiába kapkodom.

Bezár a bár, a szív hiába kongat,
miféle fény figyel be még nekem?
Sötét velúrral vontad át a Holdat,
hogy nappal élj, s az éj az éj legyen.

Szívszerelmek balladája

Fölmerül éjjel az egyetemi csúcsszerv,
én meg, a bűnös, nyelvvizsgátlan
koptatom ébren, nyűvöm Husserlt
Szegeden, félek, nem Nizzában.
Kellene azt már zsákba pakolni,
én ami angolt feszt bifláztam,
mégis a Tanszék lánya valódi
bambina, édes tej friss szájban.

Átkozom én ma a sok latin órát,
amikor lábam a padba betettem,
drámai könyvek, tábla nyikorgás,
Leszbia lányai vad hotelekben.
Átkom ajánlom a Nyelvi Laborra,
idegen neveken nem kis vám van,
nálam az angol nyelv pia dolga,
bambini, édes tej friss szájban.

Tönkre tehetne a nyelvész álom,
foglyom a Klubban két fix angyal
Olaszországból, a szexkép szájton
villabarátság vár Miss Csajjal.
Szavajárásom nizzai szűzek
átveszik egyszer, elvisz lábam
Magyarországról, s Délre mi úzhet?
Bambini, édes tej friss szájban.

Támad a nagy tél, melled imádom,
hó lepi végül, nem ringatsz dal,
elrepül élet pelyhe, virágom;
bambini, édes tej vígasztal.

Születésnap party

Fekszik kvíz-névtelenség,
hallat magáról születésnap party:
nagy port vert fel az ananásztorta
vaságyunk magasából,
de a csávót nem lehetett levakarni.

Elvisz, mint kész tehetség,
vele föllépni születésnap torta.
Csak el ne rohanjon, a hazaút lejt,
jön még kirakós játékra ma tánclépés,
karban tart a lovagi torna.

Fekszik kvíz-névtelenség,
hallat magáról születésnap party.
Nagy súlyt fektetnek a párok lovagolva,
de a nagy arányú vaságyról a csávónak
el kellene húzni a boltba.

Megtisztít, pénzt keres még,
tuti gallérján érintetlen a korpa.
Hallatlan nagy a születésnap party,
az ágy magasából azonban
a csávót lehetetlen levakarni.

Sydney Virága

Lakk a haján és kármin a rúzsán,
hajnali vendég: Kylie, a múzsám.
Fekszem az ágyban, pirkad, a mécs ég,
épp videózom, mintha csak élnék.

Tárul az ajtó, mintha a klipből
lépne elébem Kylie, a beatgirl.
Lakk a haján, és kármin az ajka,
őt ma akárki zabálni akarja.

Tárul az ajtó, nem fogy a sok kép,
íme, szobámban most sokasodnék.
Ámde a házban díszkivilág' ma,
itt van a klipből Sydney Virága!

Gyullad a fény ki, de feneség, rosszkor,
videó mellett feleség posztol.
Sydney Virága fakó vele szemben,
gyulladok én be, a nőm szeme rebben.

Tatjana levele hozzám

Nincs kedved levelezni, figyelj,
mi lehetnénk Mulder meg Scully
az X-aktákból. Hálózat Ura,
ma engedj vele lenni,
rendszerbeli postás,
iktasd ki a Távolt.

Van kedvem vele lenni, igen.
Kész rejtély, még minden szó
csupa mámor. Levelet váltani
lesz jó eleinte, Hálózat Ura,
csak engedd megszépíteni,
ami fájó.

Engedd megfejteni titkát, jelszóra
vigyázó prompt-fény az a két szem.
Bennem Mulder archív arcképe
az X-fájl, s lennék végre
megint én szívesen
a Scully helyében.

Nincs kedved levelezni, figyelj,
együtt mondani meg, mi a hely,
mi a pálya. Mulderrel Scully
ha mi lehetnénk, Hálózat Ura,
te ments el minket
a biztos fájlba.

Torna a sárkány ellen

Mégsem vagy oké, kék szem,
harcokhoz vezetett Norfolkban a zárszó,
tornámat a sárkány ellen végzem,
fáradásaimért bókolnak a házban.
Legyen az versenynap, sportesemény,
vagy akár torna a lányság ellen,
holnaptól, ígérem, ott leszek én;
váltsággal zárulhat a válság elvben.

Mégsem vagy oké nálam, kék szem,
vívni a viharos Norfolk vár ránk,
én, aki országlását néztem,
vizesárokba hajítom a sárkányt.
Legyen az versenynap, sportesemény,
vagy akár torna a lányság ellen,
holnaptól, ígérem, ott leszek én;
váltsággal zárulhat a válság elvben.

Felel ügyvédem a sárkány-perben,
neki lesz jutalom a pajzsom,
tornacipőmmel az ádázt vertem,
így vezetett bajhoz Norfolkban a pardon.
Legyen az versenynap, sportesemény,
vagy akár torna a lányság ellen,
holnaptól, ígérem, ott leszek én;
váltsággal zárulhat a válság elvben.

Türelmetlen voltam

Türelmetlen voltam, pedig nem is jártunk,
be is rúgtam miattad, pedig nem is jártunk,
nem volt tőlem autód,
mondom, nem is jártunk.

Úgy izgultam miattad! Pedig nem is jártunk,
aki voltam, kiadtam, és már el is váltunk,
külön raktuk a holmink,
mondom, el is váltunk.

Úgy bevágtam az ajtót, nem tudsz elhaladni,
ott állsz azóta is még, nem tudsz elhaladni,
nem volt tőlem autód,
nem tudsz elhaladni.

Útban aki nincsen

Csíkos pizsamában, hálósipka vállon
Martin Heidegger a Schwarzwald Klinikáról
utolsó útjára indul Budapestre
számára a Lét már csak üres szelence.

Deák-téri metrón üres szelek fújnak
nincs szaga a régnek, nincs szaga az újnak
nincs nyoma a lépcsőn, nyoma sincs halálnak
egy utolsó kunszt még, hátra van a pár nap.

Hátra van a pár nap, utolsó a munka
ébrenlét az első: mintha elaludna
ferenciek térnek Váci utcán balra
ott ahol a lányok föl a Bölcsészkarra

félemeletenként, lépcsőfordulóban
híres professzornak ajkán elbukó van.
Egy utolsó kunszt még, ujjak a kilincsen
lábnyomok a táblán: útban aki nincsen.

Van ma

Annak a lánynak abrakadabra
tegnap a bárban van ma kalandja
van ma kalandja tegnap a bárban
abrakadabra mert az a lány van
annak a lánynak vagy ma a rabja
abban a bárban arra a napra
arra a napra tegnap a mában
abrakadabra mert az a lány van.

Vigyen ki engem Angliába, Lord!

Vigyen ki engem Angliába, Lord,
az élet Pesten durva és kemény,
ahol Lennon s Edward király lakott
remélhetek, megélek, érzem én.
Vigyen ki engem Angliába most,
napok sötét dagálya fel se vet,
sodor csak, és a part kíváncsú;
vagyok, nagy élet, fáradt gyermeked.

Legyél anyám helyett anyám Erzsébet,
és te légy apám nevében gyám Fülöp,
nemes szülők híján tévútra térek
még, s ha így megy ez tovább, kikészülök.
Ígérhetem, hogy nem veszem zokon,
ha boltba küldtök, s lám, ott hencegek,
királyi házból egy magyar rokon,
vagyok, nagy élet, Károly herceged.

Vigyen ki engem Angliába Lord,
a nagyszerű bölcsész fiút, szegényt,
ki egyszer már Hollandiában volt,
látott sokat, sok mindent mégsem ért.
Az élet Pesten durva és kemény,
vigyen ki, és napom majd felragyog,
megélhetek, kecsegtet szép remény,
ha élet, Károly herceged vagyok.

De mit beszél perelve céda szám,
monarchiáknak nemde alkonyul?
Még visszatérek egyszer én hazám,
leszek, nagy élet, Pesten angol úr.

Visszafele dölve

Kolozsvári reggel
el se kezdődött még,
Matei Corvin útján
lejtett egy nő, jött épp,

követte a másik,
azután jött még egy;
a harmadik máris
kettőt visszalépett.

Úgy jött el mellettünk,
mintha megelőzne:
fölbukkant és megszűnt
ringva-levegőzve.

Követte egy másik,
visszanézett, megdőlt,
mint mikor a házig
nem követnek egy nőt.

Mellettünk úgy jött el
mégis a harmadik,
mint aki a köddel
egy utcában lakik.

Fölbukkant és megszűnt
ringva telezőldre
úgy jött át mellettünk,
mintha legyeződne.

-&-